

Hko pade, ki je drugi dan ponoči (29. marca) zmerznul. Posebno pa je bilo ti dan to, da so se o takem vremenu že škorcei (Staare) k nam privlekli, ki so se vsedili po truzicah, za njih mlade na orehah pripravljene. — Za ozimino se ni nič bati, da bi bila škoda terpela; vsejati pa tudi še nismo mogli ne jare reži, ne ječmena, ne ovsa; vendar to se pogostoma v nekterih krajih primeri, brez da bi zato letina slaba bila; le to nam skerb dela, da bo potem, ko bo turšico in krompir saditi in nograđe obdelovati treba, preveliko dela na enkrat. V vinskih gorica h bojo letos imeli nogradniki priložnost za nove skušnje. Na južnih gorica h, v kterih je drugi teden marca sneg popolnoma skopnul in so terte obrezovali, se je na več tertiah vidilo, da so začele berz po obrezovanju močno solziti, česar se pa ni zapazilo v tacih nogradih, ker je še sneg bil, akoravno so terte tudi obrezane bile. Vse obrezane terte pokriva sneg na debelo; radovedni smo o prihodnjem pridelku, kterega bi se imeli po zvezdi Saturnu obilnega nadjati.

Iz Postojne zvemo, da se je snidil 7. dan t. m. veliki zbor za osnovo družtva, kterega namen bode obdelovanje krajskega Krasa in družih pustot na Notrajskem. Z veseljem smo slišali, da se je zbralo iz Postojne in vsih dotičnih podružnic kmetijskih dokaj modrih in veljavnih mož, verlih domorodcev, kterim je blagor domovine pri sercu; od glavnega odbora kmetijske družbe iz Ljubljane je bil poslan odbornik gosp. Ferdinand Schmidt. Cilj in konec tega pervega velkega zbora, kteremu je častiti gosp. Tomšič, c. k. svetovavec deželne sodnije v Vipavi, predsednik izvoljen bil, je bil: osnovati družtveno postavo in pa obče določiti vodila za obdelovanje Krasa in družih pustot na Notrajskem. Zbora sklepi se bojo predložili viksi cesarski oblasti, in ko ta poterdi družtveno postavo, potem se bo začelo družtvo in dela njegova. Iz serca želimo, da bi z „združeno pomočjo“ visoke vlade in ljudstva začela se lesketati prijazna danica zapušenemu Krasu!

Novičar iz mnogih krajev.

Vodnik in govornik Koroških poslancov, ki so 4. t. m. šli na Dunaji Njih veličanstvu presvitlemu cesarju veselje razodet nad srečno ootbo iz smertne nevarnosti, so bili preč. knezo-škof Lavantinski Slomšek, ki so ob ti priliki obiskali tudi družtvo sv. Severina in družtvo Dunajskih podmojstrov; povsod so bili z veliko častjo sprejeti. — 23. t. m. bojo v Benetkah spustili novo vojno barko „knez Schwarzenberg“ imenovano, v morje; govori se, da pridejo tudi cesar k ti slovesnosti. — Konec majnika se pričakuje ta pruski kralj in ruski car na Dunaj. — Vsled poslednjega napada Lahov na vojake na stražnicah (vahtah), se bojo stražnice po vsih mestih, kjer je stanovitna vojaška posadka, obdale z železno ograjo. — Iz Dunaja v Gloggniz se bo zidala nova cesarska železnica. — Vse cesarske pošte so preteklo leto nesle 9 milionov in 92.483 fl., stroškov pa je bilo 8 mil. 444.378. — V naše cesarstvo se iz ptujih dežel vsako leto vpeljuje žita za 14 milionov 512.000 fl., izpeljuje se ga pa le za 4 mil. 335.000 fl. — Pervi minister knežije Serbske, mnogozasluženi Garašanin je odstavljen, kakor se sliši, vsled želje ruskega cara, ker Serbia v vojski Černogorski ni porajtala klica Černogorcov. — Hospodar Moldavski, knez Ghika, je spet nastopil vladarstvo. — Sedaj je gotovo, da sv. oče ne pridejo Napoleona kronat; naslednik pravednega kralja grof Chambord je nek protestiral zoper to. Menda vsled vsega tega je

francoska vlada oklicala, da ne misli civilnega zakonstva ovreči. — Na južnem Rusovskem napolnuje vlada vse vojaške shrambe s suhārom (Zwieback), kterega v velicah pečeh pod milim nebom pekō. — V Palermi na Laškem in okolici tega mesta je dala vlada poslednji čas več sto prekucije sumljivih ljudi zapreti. — Iz vsega smemo pričakovati, da Turška reč se bo mirno rešila.

Nekaj čisto novega.

V nemškem časniku „Augsb. Allg. Ztg.“ je razglasil dr. Karl Andree neko novico, o kateri bi mislili, da je „nežica“, če bi nam imenovani dohtar resnice porok ne bil. Obstoji pa ta novica v skušnji: da se okrogla miza samotež premikovati začne, ako se več ljudi različne starosti in obojega spōla okoli nje vsede in se zaderži, kakor bomo povedali. Dr. Andree popiše omenjeno poskušnjo takole: Okoli okrogle mize iz terdega lesa in štirimi nogami, ki je bila s preprogo (tepihom) pokrita, se je vsedlo sred hiše 8 ljudi, troje moških in petero ženskih od starosti 16 do 40 let, vsak na svoj stol, ki je od družega stal za dober čevljev saksebi; obleka in noge sedečih se ne smejo dotikati; vsak položi obe svoje roki rahlo namizo, tako, da leži njegov mazinec na mazincu njegovega soseda ali sosedine. O polure ali tudi pozneje začne sedečeporokah nekako zbadati, in miza se začne premikovati, od konca malo in počasi, pozneje pa se celō suče močneje. — Če je ta skušnja gotova, se ne more to premikovanje drugač zgoditi, kakor da se po popisani dotiki okoli mize sedečih ljudi magnetična moč izbudi, od ktere je znano, da je čudovito silna moč. Če se pa ta skušnja poterdi, bo pot kazala mnogim natoroznanskim preiskavam.

Prav bi bilo, da bi to marsiktera družbica poskusila in naznanila svojo skušnjo. Popoldanske kavoljubne družbice pod našim „Rozenbachom“ bi si posebno lahko zamogle zasluge pridobiti o tem natoroznanstvu, ako ni neobhodno potrebno, da se mora to v izbi zgoditi in ne pod milim nebom.

Smert.

Solnce izhaja, u zaton zahaja,
Ura za uro iz življenja vhaja,
Človek na svatbo, iz zemlje doma
U večnost roma.

Smert je pravična, žane slepo koso,
Neprizanasa, Kreze, revo boso,
Kralje, berače pred sabo tira,
U prah podira.

Krone ne gleda, ne gradov bliščečih,
Vence junakom mane s senc leskečih,
Paha Newtona železno roko
U grob globoko.

Zrela za smert je vsak dan mlada koža,
Pade pod koso vela, pade roža
Pervi dan cvetja na sestrice grobe
U perst trohnobe.

Smert je mogočna; vse življenje zmore,
Trese pred njo se silna moč nature;
Le duha, kreposti i dobra dela
Ni nikdar žela.

Popravek.

V listu 28. v sestavku »Starozgodovinski pomeniki« se ima 1. vprašanje takole glasiti: »Kako je to, da ima ime staro rimske obitelji Cassius zmiraj prestavek latinski Comatus od slavenske besede kasa, kosa, coma, die Locke.